

כדי פולו ימוך תלמידים : ולו כנראה נשבח הרבה
ונgo'. ומוכר לנו כי היה קד' לח' תלמיד גל' ליטא
טעמוק כה ועוד קדורה הדרוזות סבב וגטמר : מה' נון מיל' מטה תרוכת גל' גו' לוי
לי' קס' קומולא : איזורי. כקאנדרה גל' גו'
תורה אויר ואיך לאטמא פולו יכול וכלי' מהימן
ג' תנם. בפרק כל' הקבב[ג' קו']: מה' לנו
לב' דודס' ולו' גט' גט' הדרוז' מוש' ידא
לאדם טנדער גל' מיטל' בנט' גט' גט' גט'
זה : ב' קר' גל' לוי' [נקוותה פולו' במתוך-
בר' רע' מיטס' ומיטס' קר' גל' לוי'] גט' גט' גט'
לו' פניה' י' טהו' מבה' מני' גט' גט' גט'
ג' בגנדי' ב': בל'ו' ילה' חט' טאה' גל' גט'
טדור ולא' קר'ו' מן' חט' מיטס' קר' גל' לוי'
בעופה' הסודות כל' מעז'נו' נקס' דמסיס': גל'
דר' צבע' למדת' טענאו' והול' מצלען'. מיטס'
דר' שטוחין' לדכי' יונש' גן' לו' מיטמע' ליש' לטענאו'
ס'יע' מלי' דפיטעל' דמסיס' דט' גט'
ובמכור' ירושל'ם' רויום' מיטס' גל'
ד' ט' של'א' דט' גט' גט' גט'

דבר אשר א' לא חתן להם מה
לא חתן להם חן מסוים ל' ^{ש צויר מלה קבב}
דאמר רבי יהודה אמר רב אם לא
למר כמה נאה עבד בונכבים ^{ש פון ומלון}
חנן רבנן ג'ונשברת מכל ^{ש פון ומלון}
שלא יסתבל אדם באשה נאה ואנוי ^{ש פון ומלון}
באשת איש ואפילו מכוברת *^{ש פון ומלון}
צבע אשא ולא בחמורה ולא בעוף ולא בכור ^{ש פון ומלון}
בחזר ולא בחזרה ולא בעוף ולא בכור ^{ש פון ומלון}
בשעה שנקוקין זה לוה ולא בכור ^{ש פון ומלון}
אשה א' יהודה אמר שמואל א' פפה ^{ש פון ומלון}
ומנוחין ע' הגותל אמר רב פפה ^{ש פון ומלון}
את בעליך ת' ר' גונשברת מכל דבר ^{ש פון ומלון}

בכהן מחות טהרה ליה קדשה שנא, וטו זוך שכך והשא
ה אמר רם ונשא שוכן עד וקדושתו מרום וכדורש אשבץ
ענעה לזראת חטא רכתי ב עקב ענעה ראתה ה אמר
מה שעשאו הבהמה עשרה לראשה עשרה ענעה עקב
שיות הכמה ייאת ה כתיב עקב ענעה ראתה ה יר
קדיש רכתי או דברת בחוץ להסידך חסידות ליר לחיז
ת דרכיך או דברת בחוץ וחיים (ג) תחית המתים לדי אליהם
תתנו ורוחכם וחיים (ג) תחית המתים לדי אליהם
ה אנטו שלוח לכם את אלה הביאנו : ר' יה
לו עט לקין תד מוכר הו לא על מנת לךן וקוצין
אומת אינו מוכר לו אלא קצין כמה עט ל凱נור וק
מן אמר אינו מוכר לו אלא קצורה שחת עט לנו ו
רבבי מאיר אומר אינו מוכר לו אלא גוזה איביעיא
חוות ושות מהו החם הו לא ברשותה קימא לא כ
הימה בין ברשותה קימא משוי לה או דילמא לא
במה עט לשחות ושות דברי רבינו יהודה ר' מאיר אומר
ה היליכאה בר' מוסכם מתני כתותה : מתרג' ב' אי
באין ישראל ואין צרך לומר שורות ובסורה משכבי
לא שורות ובחותה לארץ מוכרים (ג) בתים ומושכרים
ו' יוס' אומר אף באין ישראל משכרים לדם בתים
דריא מוכרים (ג) בתים ומושכרים (ג) שורות ובחותה לאו

פרק מ' מהלכות טבאות וככיסים לו מוכך היום על מנת לנו מהם נעל מכם למחות מeo: **מלהג'ין** ^{לן מוכליין} לסס כטיס עאנק לסס מהיה בקרקען: ^{או} ^ונו מור שדות. דציך ^{לונג} בגוור בז'ו ככיס טהיר נזרקען וולדיך ומפקען לאו ממנסך דרחהון גנמליה: ^{ונמליה} קמונת נהיי וככטס דוד וווטפה על ^ה ווועל כנטס ייד ווועגן ז' ייזו זה חכמיין כל קד כלון יטכלו ואטוקס כי מוכליין בס צפוי זה זומתק ^{לען} מגואר מפליך ודמתס לאו מיליכה דלערן יטכלל:

לומד נל' פ' פ' פ' פ' פ'
 צווכר למת' פ' ב' ב' ב' ב' ב'
 מאייר מקריהן צווכ' צווכ' צווכ'
 וויז'וט. ז'ויז'וט. ג'ויז'וט. ג'ויז'וט.
 ג'ויז'וט. ג'ויז'וט. ג'ויז'וט. ג'ויז'וט.

וכפר עליו
דרכתי ב' כ' ס' יא
וישפל רוח
פנלי כ' ס' יב
בן אליעזר
טלאט קו' ס' יג
לדרי רוח
פנלי ג' ס' יג
לדרי חסונ
זקנאל נ' ס' יג
דרכתי ב' כ' ס' יג
מילא' ג' ס' יג
טברן הא' י' ס' יג
זהודה ר' י' ס' יג

ר' יוחה
רבי יוחה
על מנת לה
להו אבל
שם [ב] אל שחוון
לדם בחזין
ברם אברם
דברי ר' רם
שורות ובר
כמ"ל כרכ
נון הליכיא
ולו ר"ק סקל
להו לטנד
הרס עכבר
הף נ"ז ג' נ
מלוט וטמו

25

נברות הקדוש. חולין כד ע"ב ברכות סב ע"ב: (*מאריך נחיה*)
ד"ש "ד"ה רוחזיה כלב. ושיטקהו בנימה ואמרו לו כי' כצעיל:
כצעיל: (*רש"ש*)
בא"ד שא"ל בנים. קשלו לי דרכו למלאין נפק' דמגילה
ונמלם צו לו וAYER נון ציו ונמלם מלך דקלין דענוון בנות
ולפלה. וען דבוקע לפלי צו עלה עליון לו צו לו ניס חלון כלבוי
מרחנן כוונה. ומפטוחו לפרק עוקר: (*יעב"ש*)
ד"ה לא תנן. לא ישייל עליהם לשאלה כתף כתף: (*רש"ש*)
בא"ד ומובה זהה. הן מובה הנחותה ג' כ' הם נשאותו:
(רש"ש)

לברךיך מלדו אמותו את הוון תורן. ("יב'ג")
 דקיל' (מגניה ג' ע'') לדור למקורה דרכו מונת כוכבון. רהנה
 שנמלט גם עתה קם כל נgi. נga נכבר מלקו פטוקון כון
 מורה צנע'ס לדקור הילן מוויה פטכטונג זרי וויקר גם כל
 מגנו ווילא צאנע'ס נצמג כל' גלן יממוון קהלוומן יטעלטלס
 דהמןו עיינן יוזולגי פ' דפוקה ומיגיגס וכפלק'ס וטמקהון
 פ' טמונומון זוין טומון קלה נזוק' (גיטין ס' ע'') גל
 קרלה לאטונג נו זוין טומון יכו וויסטני. שוד דודוק נקט
 עדכ קובבס על נזוק דונן לאטונג לאטונג טומון קלה ריש'
 גלן עטונג נזוק נזוק פטפונג נזוק באה וויאוינו גראט' (ויש'ס)
 וויאוינו גראט' שבדה של הילן שבדה. נזבן נזבן כ"ד:

היאך למדו אומות תורה נלען:
 התחום גוד. בינהו טע עלי רשי דיה לא:
 אמר רבה בר שלא נלען:
 שביתת שבי לזרע בענין שכח. לפט עזיו לדק עמכתה
 מסכת כתובים מסכת כתובים נלען מלהמות קוף מכהנים.
 (ולען) כתפעו מני". וכדרמן כת"ג ועתם ממען עז
 וכענני מלך גוד עזקה מיטרלן פסחה נכוונים לנווער
 כתובים נגכ' צד יארלן ג"ר (עי' בלאוט טוקט ומי' המכון)
 נלען:

לה ע' גנראָה אמר ר' מושם ר' מאיר (מג' הסופט) שכיוֹן לרבות. לעיל ק"ר בעי. בימות מה עי. גיטין מו עי' ע"ז. דיה כוֹן. חלון בו עי' ר' דיה ודקפל: (מאיד נחט) **ריש'** דיה מאן אומין. ועתה מאן פיערך שטפיפיסת. כ"ה (סורה כה) ג' ע"ז. ועי לקמן מג ע"ז וף מו ע"ז: (סורה כה) אמת "לבכו" לוויה. גראה לי רוחה לברוד ציל כלבו ר' כ. כי הסמין הונח על מאמי רוויז' בשס ר'ם בכם' (ש"ש) בשמיואָל ורב"ה כתוב שלשה חזושים: במחמת הווא אמר שלפנינו. לבכו הווא לךון (מכב'). ליה ר' דיה שהעמיד משא בעובטה הווא. ווינה דביהיתא כי קאי' (מו ב'). אך קשה רצמינו לו עד מאמר לךון (לו ב') בא"י קרי עבר המזרוח עבר היידן. י"כ זוקט סונג דבל'יקטן באתניון קשוין מושם ר'ם כ'. אמנם בעי' נועג ק. מס תעמד מלהן פערלן קוינט לאך קיטון וועג ול' שטפיפיסת ר' גיטין (ש"ש) שם מושם רבי וגיטין:

רבה שהסתן בברברים דחווי ליהושע דקא משטעי
ען נגאר מ"כ מען גכל מילס נאריס דקל ענין צל פרט
לטנטן שטומטיש נט". ווינו יוניעט זאנעלא מלך ריך נט".
דרול וכו'. מוכלים פול שיקיו דניאיסט מאונז גע"ד לאכ' (ט'ב'')
עדן דאס' פאלטס ממוקם מען וווען זאניאס מלעלום צלמה
קאמטה. גולן ווילך נאלען קאנטימטס פ"ז ענד רקיעי עדן צלמה
קדמי. גורי מומבו בר'. ר"ל רפי הולג ממען דאנז לי צנ' דקדקון
ונען על מלומר גאנטומן. לאלהעטנד צה"ז עריטם מומב כו'ה
נכ' נגענו נפ'ציס רפי לאנטמאל למד' דונט. טונען דני
נספריס צלעו כולם דונטיש צין נטמבר צין דונטעריס
ענבל נאלען סטורה פון פילוק. וכונן: (סודרי' חיה)
רכפה כדרים וכן מצלול מלך דנדזון ק"ט ספ' מינן
ד"ה והתבר למלטה. למען אשר לא לימדו וגוי כו' צל'ל
ומלה עוד למחוק: (ט'ש')

קרא לדבריו תורה זמירות. עין מהומת פ' פנempt: (דיל')
ובאו לה גור גיריים וולד עבל יתר משמשים מיל. נ"ג עין
סמכינו מה מ"ה, דרכם ר' חזון חי היה חבירו ויר' שרדה
למספקט: (דיב')
ודך לו ע"ג גמרא במאן כר"ש. סנהדרון טו ע"א דיה
לא: (רש"ש)
דך לו ע"ג נער קדילה נ"ג מיל לה: (ז"ס והורין)
ודך. נמענלה ממנה כלשה ונמיצית. וכמ"ט כי נ"ג
למספקט: (דיב')
באו לה גור גיריים וולד עבל יתר משמשים מיל. נ"ג עין
סמכינו מה מ"ה, דרכם ר' חזון חי היה חבירו ויר' שרדה
לא: (רש"ש)
בדאי זכרך לזרום אותו שהו ורצין כי כצ"ל: (רש"ש)
ולא. מך נער קדילה נ"ג מיל לה: (ז"ס והורין)
בדאי זכרך לזרום אותו שהו ורצין כי כצ"ל: (רש"ש)
ולא. מיל פלאה פ"ה. מלך נ"ג. מך זכר לי' גלן ק"ה. וע' (רש"ש)

שנה מוגנות מילוטים אחהטכלו מוגנה עלייה וולכנעה קומיגס
שי כל רוח ווילק מוט
ו למוגנות כו*
שינה אחהטכלו מוגנה עלייה
שי מוגנים לוויתן דאליך
ו' מוגנות פסוי נופחים
פפס האמגנווי קי זדריך
פליכון גלוך סדריך נון
טניליה לי פירודז צ'ז'
פפלונטס גההו גולטכון
פליכון קפה ו פירודז ר' קפה מה פה גריין גלן מוט
שי מוגנות זבני מילוטים מילוטים פטם עין יוזוות דרבאנען

ונרמזו מושגים מוכרים, וזה מושג אחד מושג אחד. ע"כ מילון:

ונסתורות. יג' ע' סק' (**פְּנַאיָּה מִגְּעֵץ**) פְּלֹמֶם בָּן כָּבֵד (טְהֻרְּתְּ חַיִּים) נְלֹמֶשׁ בָּה עֲכָז: האշכול נתון בחכמים ועל כל מוט כו'. **בְּדִבְרֵי הַתּוֹשֵׁלִין**, האשכול נתון מוכחה למליע: (יש'ש) אל יג' מוט בראשה ומוט באש זה. יג' ע' נִמְצָא קְלִוָּר וְנִמְצָא מִקְּרָב:

וְנִמְצָא: יג' יושלם כי ע' ד' דיל'ש ואמר לשונות כפולין זה נעד כ' ע' ד' דיל'ש ואמר לשונות רטורין כי צ'ל. ע' לקמן כפלו פ משוח חורה הק' ולעל (בד' ב') דיה וויזיג בתופס: נסעה (יש'ש)

לך ע"ב נמרא מ"ס אמד קל. עין פרש"י ותוס' כהנ"ג ע"כ ברכות (יד"ד נ) בתוס' קכ"ב כי אודם זה בדור כו'. מלך זה ליהיא בע"י: (ישע"ש) הפטס ומגנום מילוי נטול. צורלו נבר לו נזק מוקט כל גבורתו. ורט"פ"י נ"ה. ואינו דמץ ועדי כי רום מלחמתו נושא. פ"ר רום וגנתה קימת נזונו. ע"י צוואר אצלאינש נגנבו מנו ברכות: (וד"ל) הילדה בידינו לאחד. ע"י מנומם סטוליו וונצ'ו ווינט. קרכנאן עילאה

קברבי אבות. בבא מציעא פה ע'ב':
(מאריך נובך)
ר' יוחנן בנה בר' ר' ש' ביזומא מחק ד' :
נ' ב' יט' ל' יומן ד' דלן
אלא קיין ד'. ומperf' ר' ט' עתק פלייש גאנגעמא קיינו נונמא
ק. ק. נונמא
נונמא
ט' ט' זטלטולס כדרון עז'יך מנען קוֹן מיטס דע'ץ מס
נונש
לרטען
לכדרון צידס נונש קהן הילע וו'ה' צ' מפניע

מראיי טנהדרין

229

כבר בארכנו שכיה רין מכין והורגין שלא מן הרין בהוראת שעה. מעשה באחר שהיה רגיל להכוח בני אדם באנרכטו ורנוווח ל��ע את ידו וכן כל כיוצא בו. ומכל מקום יש שפרשו קץ ידו לענין ממון ריל שהענישתו ברמי ידו.

לעומם יהא אדם שוקד על דלווי ההוראה וקובע עצמו בלמידה. ואל יטעה עצמו לומר יגעתי ומצחתי. דרך זהות אמרו עובה ארמה ישבע לחם ב אם עושה אדם עצמו כעובד לאדרמה ישבע לחם ואם לאו אל ישבע לחם. והוא הרין בלחמה של חורה.

בן נח שראינו מהחסדר וקובע לעצמו ימי מנוחה שבת או יום טוב ראיו לענש אעפ"י שלא נהרגן ולא סוף דבר בשקבוע את עצמו על אלה והוא הרמו כאן בני שבת שעונשין אותו ואמרין לו או שיקבל עליו על מצות או לא יחרש בנמוסיו משלנו אלא אף בשקבוע לעצמו ימים אחרים כמו שאמרו כאן אף בשני בשבת שאין מניחין אותו לחדרש בו ולקבוע יום חן לעצמו לשבות בו מחותה חן שוה נראה כי שהוא מבני עמו וילמדו אחרים הומנו. אבל שאר מצות אין מונען מהם שהרי אמרו לקבל קרבענותיו וצרחותיו. ←
וכן הרין אם עסק בחורה שלא לכונה קיום עקריה מצותיה אלא שלבו חפה לרד לדיעת חורתינו וחולמונינו ראיו לענש מפני שבני אדם סבורין עליו שהוא משלנו מתוך שראוין אותו יזרע ויבאו לטעות אחרים. ומכל מקום כל שהוא עוסק בעקי שבע מצות ובכפריהם וכמה שיוציא מהם אעפ"י שרוכ נופיchorה נכלין בהם מכדרין אותו אפילו בכחן נдол שאין כאן חשש לטעות אחריו שהרי אף בשלו הוא עסוק. וכל שכן אם חיקתו לרעה לבא עד חכלה שליטות חורתינו עד שם ימצאה שליטה יהוזר ויוניר. וכל שכן אם עסוק ומקיים עקי מצותיה לשם א"פ בשאר חלקים שבת שלא ישבע מצות.

א. לעיל מדו א. ב. משליל ייב ריא ועייש בפירושו. ג. מודוטיסף רביינו על הגמ' יותלמודינו.
 שמע קצת טסיל כמו שראינו מובה בשם שיטה מקובצת חלקן בין תורה שכחוב לתשבץ. גם נראה מlesson רבני לקמן שללמוד פשות הדברים מותר (ומודומה לי שנג דיז מובה בסמס פוסק) ולע"ד ראית מטבזין דאמירין גוי שפוסק (לאן קורא או למד) ועסק ריל עין דזואה בתעניית ה ב' אל תעסוק בדבר הלכתי ומוקי לה בעזינאי וכן מפרש הרטין ואחריו ריל עין דזואה לעסוק בדעת ריל במסא ומתן ולפלול. ד. עין במדבר רבבה פיג' אות ס"ז שמשמע שם שאם מתגיר וויאי או יוסק בכל התורה והרי היא כה"ג. ה. וצ"ב מודוע לא תהי נון בגמ' נ"ט א' ואקי דרבנן ריך רק כד מצות (וכן הקשה בתמזה וחיה) ופשות שנג רבני ס"ל כרמכיס היל מליכים פ"י. הי' שמשור לבן נח לעשות איזה מצות סבתרה (חוין משבתות ותחיה) ואין מונעין אותו בזה ומכל עליו שכר ורבינה מוסיף ומחודש שנג לעסוק בהלotta מצות שפטיקות מותר לו. ועיף דברי רמב"ם אלו. שמעתי מאמוריך הagan הגאנל לאחונע אעפ"י זענעה מצותה בטל מילה פ"ג ה'ז גוי שציריך להחזר ערלו מפני מכחה וכי אסור לישראאל לחזור אעפ"י גכל ופי היכים שם אינו מספיק וגם קשה לדבורי היל לרמב"ם לומר אם מתכוון הגאנל לאחונע און כתובות תורה זו שרי לא נתכוין למזהה לפיכך אם מתכוון הגאנל למילא מוחר לטעמך גירות. אבל כל דבבי היל בטל מליכים גראת דרבנן רימב"ם שרי לא נתכוין למזהה ריל לקיים מצות אתן למולן.